

dette Forslag. Det ærede Medlem erkendte det jo ogsaa selv, idet han foretog Medsættelser i de tytte Tal, og jeg tror, man maa komme til yderligere Medsættelser deri. I dette Stykke staa nemlig de lærde imod hinanden. Vi savne jo aldeles en Statistik over de Ulykkestilsælde, der medføre Invaliditet; vi have kun en Statistik over de Dødsfald, der ere en Følge af Ulykkestilsælde. Men naar jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Invaliditetstilsældene ikke vilde være talrigere end Dødsfaldene, saa har jeg deri støttet mig til en Autoritet paa dette Omraade — at han er en Autoritet, erkender jeg fuldt ud, skønt jeg i denne Sag ellers har ham til Modstander — jeg siger nemlig til det ærede Medlem for Malborg (Bramsen). Han lagde nemlig i Fjor i sin Kritik af det socialdemokratiske Forslag netop den samme Maalestok til Grund og udtalte med stor Bestemthed, at Antallet af Invaliditetstilsælde i alt Fald ikke vilde være nævneværdigt større end Antallet af Dødsfald. Jeg antager, at det ærede Medlem, der er praktisk Fagmand paa dette Omraade og kender Forholdene her i Landet saa nøje, har fremstaaet sine Ytringer paa Grundlag af de Erfaringer eller den Opfattelse, som raader i de private Forsikringskelskaber her i Landet, og jeg formoder, at denne Opfattelse ikke er langt fra Sandheden. Dette vil jeg holde mig til, indtil vi have paalidelige Oplysninger fra vort eget Land; jeg har ikke turdet indlade mig paa at drage Sammenligninger med Forholdene i Tyskland. Man fremhæver dernæst, at Ulykkestilsældene stige overmaade meget, saa snart der indføres Ulykkesforsikring, og Faktum kan jo ikke benægtes; men jeg tror, man savner en nærmere Paa-visning af Aarsagerne dertil, og Stigningen er derfor, forekommer det mig, et Moment, som det er aldeles umuligt at drage ind i Beregningen; den kan jo være begrundet i Skavanker ved den udenlandske Lovgivning, som vi kunde undgaa her i Landet. Jeg har kun hørt nævne eet Moment, som skulde forklare denne Stigning, og det er, at Fabrikkerne eller Arbejdsgiverne, hvor en Ulykkesforsikring er indført, skulde undlade at sørge for, at deres Maskineri var behørigt dækket, og i det hele blive ligegyldige med Hensyn til Foranstaltninger, som skulde sikre mod Ulykkestilsælde paa deres Værksteder. Jeg kan ikke tro, Forsikringen i nævneværdigt Omfang kan have saa betydelig en Virkning; men for at tage Hensyn hertil og mulig forebygge, hvad der kunde ske i den Retning, har jeg i Slutningen af mit Forslag indsat en Paragraf, som bestemmer, at dersom et Ulykkestilsælde

sker som en Følge af Undladelse af de lovbefalede Sikringsforanstaltninger fra Arbejdsgiverens Side, bliver den Ret, som den tilstaaede Arbejder har til at søge Fabrikanten til Erstatning, til en Pligt, og denne Pligt kommer da til at hvile paa Bestyrelsen for Statsforsikringsanstalten; Bestyrelsen træder da i Arbejderens Sted og søger Fabrikanten. Jeg har antaget — det er naturligvis kun et Skøn — at jeg derigennem vilde tilvejebringe et Pres eller en Tvang, som vilde virke ret stramt paa de Arbejdsgivere, som virkelig maatte være forsømmelige, idet de altsaa saa en sikker Udbygning til, at der vil blive holdt et vaagent Øje med dem, og at de for enhver Forsømmelighed vilde blive dragne til Ansvar, ikke af den ubemidlede Mand, som kan have mange Grunde til ikke at anlægge Sag, men af en Statsinstitution, hvis Pligt det bliver at anlægge Sag for enhver Forsømmelse. Jeg vil gerne sige en Ting endnu, naar vi tale om de stigende Ulykkestilsælde; jeg vil nemlig nævne et bestemt Tegn i modsat Retning, ganske vist fra et Land, hvor der ikke er Forsikring, nemlig Sverige, men det synes mig dog at have Betydning her. Det staaer vel ogsaa i Forbindelse med et andet Spørgsmaal, som har været rejst under Drostelserne her om en Ulykkesforsikring, nemlig det Spørgsmaal om den moderne Virksomhed paa alle Omraader, baade i Landbrug og Industri, forøger Ulykkestilsældenes Antal i det hele taget, eller om maaske det omvendte skulde være Tilfældet — nemlig at de mange Sikringsforanstaltninger, der i vore Dage træffes, formindsker Ulykkestilsældenes Antal. Dette har jo ikke saa ringe Betydning ogsaa for det fremtidige Budget, som man maatte opstille. Man har i Sverige ligesom hos os en Statistik over Ulykkestilsældene, og det viser sig da, at disse i Sverige have været i stadig Nedgang, samtidig med, at Befolkningen har været i stadig Vækst, og Industridriften, som jo navnlig anses for den stadeligste, har været i overmaade stærk Tilvækst i Sverige. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med mange og lange Kemfer Tal, men kun nævne et Par. Hvis vi begynde med Aaret 1860—70 og tage det som Udgangspunkt, saa er i det følgende Aar 1870—80 Befolkningen stegen med 9 pCt., Ulykkesdødsfaldene kun med 5 pCt., i det næste Aar 1880—90 er Befolkningen stegen fra det oprindelige Udgangspunkt med 14 pCt., men Ulykkesdødsfaldene gaaet ned med 2 pCt., og medtage vi de sidste to Aar, over hvilke Statistiken rækker, nemlig 1891 og 92, er i 1891 Befolkningen 19 pCt. højere